

Kronika
Ochotniczej Straży Pożarnej w Bieliszu
od 1873r

Zywoł si Floriana patrona strażaków i hutników

Św Florian urodził się w drugiej połowie III wieku w Leisltmauer niedaleko Wiednia. Najpierw był żołnierzem rzymskim, a potem jako urzędnik cesarski i oficer mieszkał w mieście Celtium (dzisiejsze Sankt Pölten.)

W czasach prześladowania chrześcijan Dioklecjana, nemurnik prowincji Noricum, Aquilinius gorliwie wypełniał rozkazy cesarza. Niekti chrześcijan uwięziono w wieżach, gdzie czekali na wykonanie wyroku śmierci. Florian dowiedział się, że w miasteczku Lorch koło Linzu są więzieni chrześcijan postanowił jako chrześcijan udalić się tam, celem odwiedzenia ich i dodania im odwagi. W drodze został zatrzymany przez oddział żołnierzy poszukujących chrześcijan by ich aresztować. Wykazałże jest chrześcijaninem, stawił go przed nemurikiem, który spotkał się ze stanowczą odmową, Florian, złożenie poganskim bogom ofiary, skazał go na wyroczane tortury, aby to nie wpłynęło na zmianę postawy Floriana, skazał go na śmierć przez zatopienie w rzece Enns. Po uwięzieniu Florianowi ciężkiego kamienia na szyję, Florian czekał na śmierć żartliwie się mówiąc. Jednak żaden z żołnierzy nie chciał go stracić z mostu do wody. W końcu znalazł się młody człowiek który to uczynił. Florian zginął w wodach rzeki 4 maja 304 roku. Święty Florian od czasów średniowiecza przedstawiany jest jako oficer rzymski z mieczem, chorągwią i naczyniem z wodą, przewijającą się budynek, i jest patronem strażaków, w czasach współczesnych również ogólnoruszym i patronem hutników. Św Florian jest także patronem Bośni, Wiednia i Krakowa. Do Krakowa w 1184 r. sprowadzono jego relikwie i zbudowano kościół pod jego wezwaniem, jego imieniem nazwano też ulice i bramy. Św Florian jest przykładem męczonego wyznawania wiary. Trzeba nam przecielić tego świętego Patrona Strażaków i hutników, aby się wzrosił za nami w każdej sytuacji, w domu i w miejscu pracy.

Dzieje Baligródzu

Baligród dawniej należący do poniątu Lestka, woj. lwowskie, obecnie do soji Krosniewickiego był miastem od roku 1633 - 1915-го. założony został przez rodzinę Balów, wywodzącą się z Węgier, które za Karola Wielkiego założyły tu liczne osiedla, jak np. Baligród, Słocze, Nonytanice, Średnia Wieś a nawet i Zubrae, w których osiedlali się osadnicy polscy, niemieccy, ruscy i wołoscy, było to ~ 1361 r.

Balonie wywodzili się od dwóch braci Węgrów z koronatu Starostkiego, Piotra i Pawła, którzy za dobry stwór i kula Karola Wielkiego otrzymali na własność pustkonia ciągnące się od Radoszy i Wistorch Słocze, Baligród aż po Zubrae.

Nazwisko Bal maniące być moje do ich pierwszej siedziby na Węgrach, Bel-Patoka.

Nie tylko Balonie pochodziły z Węgier, ale i wiele innych Węgrów dało początek niektórym osadom, później spolonizowanym, jak np. Uherce (Uhorec - Węgorce) lub Ustianowa (Ustjanova.)

Z innych rodzin magnackich pochodzenia Węgierskiego wymienić jeszcze trzeba Słomnickich i Lednickich, którzy mieli swoje dobre w ziemi sanockiej.

Baligród za Karola Wielkiego był ośrodkiem handlu zbożem przenosionym z Węgier, i Karol Wielki kilkakrotnie w czasie podróży na Węgry

przejedzającej przez Baligród, korzystał z przydwiennego dwiego domu, który służył jako dom woskowy i tam roczne re swoja śniata.

Dom wspomniany znajdował się w Baligrodzie naprzeciw cerkwi zabrytkowej, a pozostały działki wojenne zostały zniszczone, zaś po ustaniu działań wojennych został całkowicie wrebowany, zaś teren na którym znajdował się dom oznaczony historycznie - właśnie miejscowy prekaraty z wyjątkowością dla potrzeb szkolnych i tu obecnie Kiem szkoły wręczył boisko sportowe dla dzieci.

O restauaracji domu zabrytkowego w Baligrodzie nikt nie pomyślał, a jeszcze mówiąc go było odremontować i nadać mu pierwotny wygląd.

Rozwój osadnictwa i gospodarki w Bieszkach rozpoczęła się dopiero w czasach za panowania Karola Wielkiego. Pod koniec tego Króla - w roku 1349 - nastąpiło przyłączenie Rusi Śląskiej do Polski. Bieszczady były wtedy pokryte pierwotnymi lasami i jeszcze nie skolonizowane, istniały tu wówczas jedynie mostki położone przy ujściach większych rzek.

Biegła tedy droga stara na Węgry przez Przełęcz Lutkowską. Droga ta w roku 1150 podpisał króle Węgierski Gejza II wraz ze swym wojskiem na wypas w przeciw Rusi.

Jak mieszkańcy dawnego Baligrodu mierzyli z pożarem

Pomyślny wzrost Baligrodu i wzrost jego mieszkańców, zapoczątkowali "Baligrodzic", jego założyciele Balonie, i mieszkańców Baligrodu pochodzą od Balon - Bala-grod. -

Właścicieli dóbr zaniedbali się, po Balach był Lipman, Ułan, Młotus i do czasów wyzwolenia z pod okupacji niemieckiej właścicielem był Karol Jankowski.

Od najdawniejszych czasów, jako średnie Baligrodzie miało zabudowanie bardziej zwarte, domy były budowane z drewna, zaś dachy były kryte słomą lub gontem. w takażej sytuacji pożar był najniższego ryzyka, i jak to miało miejsce w Baligrodzie. - W roku 1872 streszny pożar powstał w Baligrodzie, po którym mieszkańców zostało bez dachu nad głową, spłonęły dwie sklepy z żywnością, odręgi, spłonęły budynki zjedostki gdzie mieszkał się Wzgód Gminy, spłonęła stajnia wraz inwentarzem malarza do dworu unickiego drieszka. -

Rok 1872 ma wniosek naczelnika gminy ob. Laffelszila i wójtostwa wójciech właściciela majątku została zorganizowana przymusowa straż ogoniowa, na podstawie statutu Zygmunta Augusta z roku 1550. "tak zwany" Biegadek Ogoniowy,

Bezpieczeństwo przeciwpożarowe nie było najlepsze, zwarte zabrudzenie drewnianych budynków, w których częściej była przenocowa jako mieszkanie dla domowników, zaś w tym samym budynku mieścił się inventarz żywy i magazyn złożły skład paxy dla bydła. jak już mówiono wcześniej budynki były kryte przeciwne stoną, w takich warunkach stanowią już wiele zagrożeń. Jak wynika z tego, nawet w takim otoczeniu nie mogły być przestrzegane żadne zalecenia, czy też przepisy.

W.g. opowiadań ludzi starych masych ojców co inni opowiadali ich ojcom, którzy już pełnili obowiązki Oficerów tak zwanej «Straty Ognowej» przepisy ich obowiązywały:—

Po ujawnieniu się ognia kiedy mieszkańców był zobowiązany sponosować alarm.

Nakładano również obowiązek przygotowania w domu potreby ku gaszeniu ognia: wodę w beczkach przed domem, wiatrak, oraz na styczku również wiatrak, osłki i dnebiny.

Dwalego były jeszcze i takie zarządzenia: zabraniające palenia ognia oprócz oświetlenia izby, po godzinie dwiesiątej wieczorem, a później w nocy potreby morza były jedynie zapalić świecę kójową lub tak zwana „smotrowkę” przy zachowaniu ostrożności.

Od roku 1872 nad całym Biłgorodem, w morskiej porze czuwata „Straż Ogniowa” składająca się z około 10 młodych energicznych mężczyzn, którym to ma wniosek radnych Biłgorodu, miejscowy dziedzic właściciel posiadłości zwolnił ich o jeden dzień w roku biuletynodniu od pracy pańszczyźmianej - czyli Szarmantus.

Uchylającym się od obowiązku tak ważnego grodużły zarówno kary i grzywny, a rozpoczęły gapiom, którzy nie pomagali w obronie jakiegokolwiek pożaru, w morskim czy czerpaniu wody, a jedynie obserwując wysiłki i trudy innych, w najbliższych dniach, jak mówiono: „za swojej pamięci” wymieniano pod tak zwartym okiem na podnóżku góry dotychczas jest świątyniem stany klon który jest zabytkiem i chroniony przed zniszczeniem przerwane pod tym okiem drzewem, i drzewami, winni otrzymywali po kilkudziesiąt plag, by zapamiętali, że pożar to nie widowisko, lecz klestka i mrożenie.

Króliczki i stare paniątuki Biłgorodu wspominają, że kiedy w 1872 roku szalat morsowy pożar to Straż Ogniowa pod wodzą swego komendanta Mateusza Rybickiego, dzielnie walczą z pożarem, polewając dachy wodą, koniamu i w ten sposób nie dopuściła do spalenia całego miasta.

Następnymi w tym okresie komendantami byli Glogowski Dymitr i Szybownik Michał.

Taki stan "Staryj Dniowej" w mieście Baligród przetrwał do roku 1916. Treba dokończyć poniedzięć że pod zaborem panowania austriackimi, żadne władze w mieście nie pomagały strażakom, wobec czego Straż Dniowa nie posiadała żadnej siedziby regularnej a postęgiwano się wyłącznie tylko wiadrem bosakiem i kiepatą. - W takich warunkach masi strażacy wykonywali regularne sikańce, i aktywizowali do takich pracypniacj ludność mieszkańców.

W czasie pierwszej wojny światowej

W chwilę mobilizacji do wojska, już w lipcu 1914 r. zaczął tworzyć oddział Straży Pożarnej w Baligródzie a w kolejnych miesiącach już niewielu czynnych członków zostało w jego szeregach.

Została jedynie ludzik starsi, którzy przekroczyli już wiek mobilizacyjny oraz młodocianie w wieku przedpoborowym, ludzi tych szybko uległy postęgiwaniu się bronią i wysypaniu na front, kąt mniej zdolnych kierowano do taborów i służby pomocniczej.

W tym czasie z niknęciu prewe wszyscy mieszkańców i typu samym straż przestała działać, aż do zakończenia wojny, -

Baligród w czasie pierwszej wojny środowisko mieszkańców wskutek pożarów, jak również i wielu strażaków nie powróciło z wojny do swych domów.

21

Kroniki miasta Biłgoradu zapisały ze podczas trwającego masowego pożaru latem 1873, domów nisko rynku „Straż Ogniowa” Biłgoradu pod dowództwem jej przodownika Matusza Rybickiego, mimo walki z pożarem, dnoje w bęczakach, i polewając piorunem domy nadzorami, tym samym skutecznie zapobiegali przenoszeniu się ognia na sąsiadnie budynki. Dla tego pamiętny rok 1873 Ochotnicza Straż Pożarna w Biłgoradzie przyjęła jako rok powstania O.S.P. w Biłgoradzie. Burmistrzem Biłgoradu był wówczas Salomon Löffelstiel. Kronika parafii gr.-kat w Biłgoradzie wymienia niektórych członków „Straży Ogniowej” uczestniczących z zapaniem w tej akcji, poza wspomnianym Matuszem Rybickim są to: Dymitr Gogoliński, Jan Oszkarski, Józef Różicki, Maciej Trybułewicz, Jan Potębecki, Kazimierz Jankowski i Michał Romaniuk. Pod koniec lat 90 ubiegłego stulecia naszej Straży przewodniczy Dymitr Gogoliński, a następnie Józef Fornal, a Straż ma na wyposażenie czterodostojowy wojsk drewniany, ok. 500 l. bęczek na wodę, kilka obrzeźniskowych kani i oseków, a głównym jej zadaniem jest obok gaszenia pożarów, zapobieganie przez kontrolowanie obowiązujących przepisów p.-poż, ratowania zagrożonych ludzi, budta, sprzętu i narzędzi roboczych, oraz chronienie sąsiadnych budynków. Należy nadmienić że w owym czasie zabudowania kryte były w większości słomą albo drewnianymi gontami, z tego były bardzo łatwopalne.

Około 1910 roku Straż oznadziła Michał Szybowski (Fornal) dysponując wójcze sprzętem, ale prace organizacyjne zmieniały się. Główne zadanie Straży to, bardziej zająć się ochroną p.-poż, dokonywać częstych kontroli, powtarzać muzycznie w ten sposób unikając miskaniców na przestrzeni przepisów p.-poż, a sami po przerwach częste ćwiczenia też nabijają praktyki gemiczej. W latach 1914-1918 na skutek mobilizacji strażaków na wojnę, działalność jednostki została nieco zahamowana. Po powojnej wojnie światowej ok. 1922 dawny burmistrz Biłgoradu, adwokat dr Tadeusz Smulski reaktywuje jąz. Ochotniczą Straż Pożarną w Biłgoradzie. Prezesem O.S.P. w Biłgoradzie zostaje kominiarz

Michał Wodziszyn, naczelnikiem Tomasz Szybawski, Konstantego, sekretarzem Michał Bielecki, skarbnikiem Julian Chlebiński. OSP liczy ok 20 członków z tymi poza wymienionymi Michał Ustianowski, Jan Różycki, Jan Kopczyński, Jan Szepaś z Leonu, Andrzej Szepaś, Jan Szepaś z Józefem, Jan Łyńska, Michał Krol, Michał Szybowicki z Józefem, Adam Piloszek, Mikołaj Bernasik, Michał Bernasik, Maciej Olszczak, Tomasz Głogowski, Piotr Kopczyński, Piotr Trzaskowski, Józef Gwiazek. Do 1939 zmieniają się członkostwo OSP lecz stan nie zmienia się wprost powiększa się; ubywa starych członków, przybywają młodzi.

W 1926 r zakupiono z funduszy Urzędu Miejskiego oraz ze składek społeczeństwa za sumę 1500 zł rzeczna czterogrodową siatkę poziomica 10 mb węże ssawnego oraz 90 mb węże tyczane "G", wybudowane pomieszczenie na sprzęt strażacki. Rolnicy których konie zostały wyenaczone na zaprzęg do siatkówki byli zwolnieni od "szarwarku" czyli robotu na rzecz utrzymania i naprawy gminnych dróg. W 1927 r burmistrzem Baligrodu został po śmierci dr Smolskiego tam adwokat dr Stanisław Smietana, który zakupił z kasę Urzędu Miejskiego ok. 60 m sukna zanczej pełny na 20 mundurów dla Straży, a mieszkańcy gminy uszyli je bezpłatnie. Powiatowa Komenda Straży Pożarnych w Lisku oraz Powiatowy Związek Ochotników Pożarnych w Lisku zakupili i przekazali OSP w Baligrodzie: 20 hełmów, 20 pasów bojowych z karabinami i toporkami.

Odznakom OSP w okresie niemieckim-letnim kiedy pogromna młodzież rano biorą udział w ćwiczeniach na które zdaje ich trebue trąbka. Ćwiczenia przygotowują się mieszkańców a szczególnie młodzież. Nasza OSP bierze udział w okresie gminnej messycej pożaru w Lisku w sierpniu 1927 r, za co otrzymała list pochwalny od Powiatowego Starosty w Lisku.

W 1932 r Baligród zostaje siedzibą Gminy Bielskiej do której należą 14 wiosek, wojtem gminy przejmuje duchowny burmistrz dr St. Smietana. Starosta Powiatowy jest Roman Gałosiński, a Powiatowym Komendantem st. asp. Kazimierz Chorostyński. Sołtysem Baligrodu zostaje

23

emerytowany leśnik Stanisław Niemarski, którego zastępca jest urzędnik plant na ogniku, zarządzanie lip do końca synku, zarządzanie Topoli nad rzeką Szosą Lesko - Cima, w obrębie gminy Babiogród.

W okresie okupacji od października 1939 moim zastępcą adwokat Michał Łukiewicz ukraiński a sołtysem Michał Bronowicki. Tomasz Szyborski zostaje odwołany ze stanowiska naczelnika Straży, a na jego miejsce zostaje powołany ukraińczyk Piotr Olszczak. Jednak gdy ten z powodu nieuszkodzenia, zamiechowania swoich obowiązków, daje nieudolne przedstawionych inicjatyw, miejscowy Landrat - starosta zlecił ponownie Tomaszowi Szyborskiemu naczelnictwo Straży. W 1940 roku zostało wykazanych do skierowania na przymusowe roboty wiele mieszkańców OSP - poleków, gdzie zginęli: Stanisław Kopacz, Michał Kulik. Awansując strażacy w Oświęcimiu zginęli strażacy: Władysław Szyborski, Romana, Ludwik Olszczak, Franciszek Sałlik, Zbigniew Maciążkowski, Tomasz Dubas. W 1944, Straż poniosła straty osobowe w następstwie dokonanego mordu na polakach mieszkańców Babiogrodu przez bojówkę U.P.A. 6 sierpnia 1944 r. m.in. zginęli członkowie OSP: Helena Pilarek, Tomasz Stęgowski, Jan Szpotak Leona, Jan Szpotak Józefa, Piotr Kapczyński, Antoni Kopacz. Niemcy okupanci przy operacjach naszego terenu załatwiali Motopompy M-400 których jednostki od 1942 r. posiadały. Po przejściu frontu i occasie walk frontowych wojska Armii Czerwonej dokonczyły rozbicie tego sprzętu co niemcy nie zdobili wykorzystać, zabrana reszta sprzętu oraz całego komendunka strażackiego, pozostawiając jedynie wrak sieraków bez koi i armatury.

W tym samym czasie OSP w Babiogrodzie przestała istnieć fakt że: na czasie napadu „Bajów” UPA w dniu 31.07.1945, podpalono 12 domów które miały odbędzie się wszystkim co mieli być, spłonęły.

Dopiero po ustaniu walk na tym terenie, na wyraźne polecanie powiatowego Komendanta Straży Pożarnej w Lesku p-pot poz. Maksymilianowskiego Michał Żygłka dokonał reorganizacji OSP w Babiogrodzie.

Na zebrańiu w dniu 19.VII.1949 została na nowo zorganizowana OSP powiatowa złożona w składzie: prezes, Stanisław Kajda, naczelnik Michał

Żylka, 2-za nasz d/s techn Tadeusz Młocinik, 2-za nasz d/s/ko Hudykaw
Szpot, sekretarz Wacław Hajduk, skarbnik Zdzisław Duplak, gospodarz Hudykaw
Hanna. Poza wymienionymi w stanie rzeczywistym OSP wszeli: Michał Szybowiec, Józef
Jan Pastuszak, Stefan Duplak, Józef Nowosielski, Jan Trzeciński, August
Tarczyniński, Stanisław Matanik, Franciszek Żylka, Władysław Kapczyński,
Tomasz Kapczyński i Piotr, Stanisław Dubas, Stefan Szepak, Roman Szepak,
Marian Szepak, Michał Szpot, Józef. Stanisław Pastuszak, Józef Kopytko
Eugeniusz Głogowski, Józef Ptata, Stanisław Dubas i Józef, Józef Chrobak.

Ci dwaj ostatni mieszkańcy Mchawy, oraz ze wszystkim prawie mieszkań-
cami wioski mieszkały w Biłgoraju dla tego że: część zabudowań wiejskich
została 25 grudnia 1945 r. spalona przez ludobójca Wojska Polskiego, przy
czym zostały zestrzelone 2 osoby cywilne w adwent za zabójstwo 2 żołnie-
rzyk WP przez Banderywcięt. Resztę zabudowań uszczęśliwiły
20.07.1945 ukraińscy bojankarze UPA. Pracie asia ludności
Mchawy od 1950 r. mieszkańców w Biłgorajku w domach pozydowskiej
punktacji sklejek, oraz w kremowych lub zielonych murekach
Biłgoraju, do czasu dojścia po budowach swoje domy we Mchawie.

Po zrewitalizacji OSP. nikt nie mógł się drugi raz strącić urządzeń
wiatraków mleczarnianych gminy zbiórki piniżdy, za które kował ten
dwany strażak Michał Matasiuk wyremontował zdemontowane, 4-50
katowej sikałce. Strażacy samozatrudnili wyremontowanie budynków
zjedłowskiej gminy myznejowej na remizie, w jednym pomieszczeniu
zrobiono podłokietnik betonową, zrobiono i instalowano wentylatora, stojak na
węża i ustawiono sikałkę. Powiat Strzyżów Lesku przyczynił się do straż
10mb węża ssawnego, 60 olejków węża i docnego, przedawnię, oraz
tyfon-syrenę. W drugiej części budynku ułożono podłóżę wybudowaną
pięć, oraz ganki przed dzwiem rejsiowym i w tym pomieszczeniu
urządzono świątlicę i od tego tam mogły odbywać się sakramenta
nowotworne. Wszystkie prace przy remizie strażacy wykonywali

25

misjonariusz pod nadzorem Tadeusza Masielika który znał robytę ciesielską, a budową pieca nadzorował murek - znam Józef Kosiński. Jeszcze w 1949 r. PSM Kom. str. Poż. w Lesku przydzieliła straż 28 sztuk pociągów, 15 helionów i 6 topotków.

Dopiero w 1950 r. za poniższe użyczenie z zaborów tanecnych urządzeń w budynku domu parafialnego, kupiono drelów i uszyto 20 bluz mundurowych, ale to dopiero pod koniec 1950 r. Bo w okresie Hrubieszowskim w tymże roku strażacy pełnili wartość honorową w kościele parafii Bacym Grobie i Rezurrekcji w murowanych pociągach od leśników.

W 1950 dwóch strażaków J. Masielik i Małyka ukończyli 14-dniowy kurs mechaników obsługi motopompy. W lutym 1951 r. za poniższe użycie gminy oraz datacji PZU w Lesku zakupiono motopompę M 800, a Pow. Kom. str. Poż. przydzieliła 100 m b. miedzi tycznego, B' oraz 120 m węgiel.

W tym czasie p.o. wójta był Tadeusz Sadowski a asystentem był Ignacy Szybowski.

Do pożarnictwa przygotowymi samochodami np. samochodem Gm. S. pri albo PTL a także jednostki obrony obejmowały nie tylko gminę Biłgoraj, ale też brały udział w akcjach granicznych na terenie gmin: Horonin, Włostowice, Lina aż po Hertlinę a ponadto były mnóstwo, bo i budynki były drewniane do tego kryte słomą i gontem. W okresie jesiennej zimowej sezonu odbywał się co tygodniowo wieczorem, a kiedyś niedziela w okresie wiosenno-letnim ze sprzętem nad rzeką w ten sposób kiedy strażak uwiązał podwinięcie się wszystkim sprzętem i na kozich stanowiskach. Oprócz tego już na stale co roku przeprowadzano kontrole ppoż. w całej gminie a w Biłgoraju wyznaczani strażacy mieli powierzone rejony które stale kontrolowali mieszkańców miejscowiciom i kiedy był za swój rejon odpowiedzialny przed Zastępcem OSP, skutekiem tego ilość pożarów w Biłgoraju zmniejszała się.

Zabawy taneczne organizowane były przez OSP przed co miesiąc w sali kinie, a dochody z zaborów oddawane na zakup mundurowania. Poniżej kierownictwo kinu niechętnie zgodzało się na takie imprezy, strażacy za związku Zast. Gminy droga potowe budynku kinie (Obecnie Dom Kultury) przystosowali na salę zabaw, przez rozbicie ścian działowych, umieszczenia podłogi i sufitu, a to wszystko samozutwierdzone, dozwolone i bezprzetargu. I od tam OSP posiadała ją nadając salę.

w r 1952 zostały zmienione zarządy OSP, a nich miejscowe powołane Komendą. Na odbytym Wielkim zebraniu w dniu 15/11/1952 zostaje powołana Komenda O.S.P. w składzie: Michał Żytko komendant, Władysław Szpot z-ca kmd. ds ko, Tadeusz Marciniak z-ca kmd. ds techn. Stanisław Szybowski sekretarz, Zdzisław Diplak skarbnik, Władysław Horne gospodarz.

Warunkiem otrzymania samochodu pożarniczego było wykutowanie manifeszatu. Już nowi strażacy zatrudnili się do pracy, rozbierali ruiny domów zniszczonych przez dzisiejsze wojenne, czyszeli i usuwali cegły, wykopali rów na fundamenty oraz wykonały fundamenty z betonu przy remizie na planie położenia żydowskiej. Garaż wybudowano po umieszczeniu części murów, niewiele dachów wykonały strażacy pod nadzorem J. Marciniaka, W. Szpot, W. Horne i inni. W 1955 r. OSP otrzymała od Pow. Kom. Sto. Powiatu Lesku inny wóz wyremontowany samochód pożarniczy marki „Star 20” pierwszym kierowcą sprawdzonym był Wit Kilk pracownik urzędu Państwowej Gospodarki Rolnej w Bielsku-Białej. Komendantem Powiatowym był w tym czasie chor. Adam Bromowicz, przewodniczącym Prezydium GRN był Kupiński St. a wójtem Tadeusz Piercęćko. Następnym kierowcą etatowym był Stefan Szumski.

W następnym roku zakupiono syrenę elektryczną która zamontowana na dachu remizy, aktorami której był wyzwalony z okolicznych wioskach Teraz i w następnych latach jednostka brała udział w akcjach gaszenia pożarów i w dalszych miejscowościach jak 1959 w Hęelpolu, 1964 w Łukowicy przy zabezpieczeniu zapory w Solinie w 1965 r. nuzyczna ilość przy ucieczce pożarów leśnych od Berchtold po Łukowicę i Bielsko.

W 1965 r. prezesem Komendy Straży pożarnej w Lesku i tak prezesem OSP Bielsko został Michał Żytko, na rzecz którego powołany został Józef Szybowski. Podczas tej kadencji rozpoczęto spreparowanie umundurowanie dla całej jednostki. OSP bieliźnę nadziała w zamiejscowych pożarniczych w Lesku, zamiejscach wojewódzkich w Lubaczowie, kilkunastu strażaków kanczy kanczy specjalistyczne jak: mechaników

27

obecnego motopomp. kasy 11 i 11 stopni, BHP.

W 1972 r. w związku z utworzeniem Zarządów Gminnych 26 OSP w tym też roku prezesem OSP został Tomasz Szybowski, naczelnikiem Tadeusz Opat z ca marz Józef Szybowski, sekretarzem NSZ Szpoł, skarbnikiem Stanisław Pastuszak, gospodarczą Haliną, Michałem Łytką został na kolejny rok zarządu wybrany delegat, wybrany na prezesa Gm zarządu OSP w Biłgoraju.

W 1972 r. została utworzona strażna związkowa OSP w Biłgoraju, drużynami wybranymi Mieczysławem Bryndą, dalsze członkinie, Maria Kopczyńska, Czesława Szybowiecka, Czesława Opat, Leńska Teresę, Sosę Lopiń, Anna Kawa, Zofia Matkowska, Maria Wojnicka, Weroniką Lopiń, Haliną Karską, Katarzyną Mandelską, Małgorzatą Heliną, Józefem Pomykalskim.

Również w 1972 roku Powiatowa komenda Straży Pożarnych przydzieliła jednostce nowoczesny samochód pożarniczy nr 2 z kompletnym wyposażeniem. Także od tego roku jednostka OSP w Biłgoraju mogła być przekształcana po kursach po całej okolicy. Stworzono umundurowanie dla strażaków, a w tym czasie do końca roku stworzono wiele móbokradzieży tak że stan osobowy osiągnął ponad 60 osób, jest to w tym okresie najliczniejsza jednostka naszej i okolicznych powiatów. Zaczęto myśleć o budowie nowego Domu Strażaka.

W związku z przygotowującą się 100 letnią rocznicą istnienia Straży w Biłgoraju jako najstarszej w okolicy i powiecie, zarząd OSP w dniu 28 września w listopadzie 1973 postanowił na tej okoliczności zamówić standart i uroczyste uroczyste obchody 100-lecia OSP. Powołano Komitet organizacyjny w skład którego weszli: Michał Łytko, Jan Pastuszak, Tadeusz Masiński, Stanisław Hajda. Na wniosek Zespołu Tendencji ze zgromadzonymi wyniesionymi sztandaru oraz michałowią zatwierdzenia wzoru sztandaru, uroczystości odbyły się 8 lipca 1974 r. w dniu uroczystego uroczystego przekazania sztandaru w obecności Wójta Kom. Straży Pożarn. w Biłgoraju p/k Andrzejego Baziarskiego.

Promowanie prew.Zarządu Gminy Biłgoraj

Obr. Krypsitkięgo Stanisława w czasie wręczenia

Standaru dla Ochotniczej Straży Pożornej w Biłgoraju

Towarzysze, Obywateli, Druhowie!!!

Dziśniejsza uroczyście ma specjalną rangę i znaczenie.
Wiąże nas okres istnienia powstania Ochotniczej Straży -
Pożornej w Biłgoraju i XXX-lecie powstania P.R.L.

Rola O.S.P. miała zarówno wysoką rangę społeczną, broniącą się z bardzo interesującą ochroną majątku mawdowego i społecznego.
Szczególna rola O.S.P. polegała na:

1. prowadzenie działalności zapobiegania pożarom.
2. niesienia pomocy w czasie pożarów i innych kłesh z życia.
3. prowadzenie działalności profilaktycznej szkoleniowej, w celu podniesienia stanu bezpieczeństwa przeciw pożarowemu.
4. rozwijanie zainteresowań w dziedzinie kultury, osiągania sportu.
5. wykonywanie zadań z przepisów o ochronie p.p. i statutu.

Nasza O.S.P. posiada wieloletnią tradycję, w okresie swego istnienia. W okresie 100 lat swojej działalności wykonała z dużym zaangażowaniem, wszystkie zadania wynikające ze statutu dla potrzeb naszego miasta.

Krótki i stary pamiętnik opisuje, że wieki - w roku 1873 r. sto lat temu w Biłgoraju skala masowy ogromny pożar, to ogromne błamie miasta Biłgoraju pod nadzorem Mateusza Rybińskiego działała walcząca z pożarem, polewającą dalej wodą koniakami i niedopuszczającą do spalenia się całego miasta.

Następnymi komendantami byli Stogorowski Dimitr i Sylwester Llichat. (Legitymacja Stogorskiego jest w posiadaniu tut. Zarządu OSP.)

Do roku 1924 O.S.P. maszyna posiadała bando przyniptywne sporet ato: jak leciki drewniane na wodę, wiadra, i toporki i boraty, gdyż nie była finansowana z żadnej instytucji ery tesi z Urządów.

W roku 1924 została zakupiona z funduszy społecznych nęenna sirkawka czerwokłowa i węzy ok. 200 mb. i 18 mundurów i tyle pasów z toporkami.

W tym czasie Prezesem O.S.P. był bando energetyczny Obw. Wołoszyn Michał Mieczysław Kominiarz, który pracował z certym oddaniem z macierzystkiem O.S.P. Jb. Szylorackim Tomaszem s. Konst. w skład zarządu był również Ob. Chlebiński Julian, Szpot Jan i Kopczyński Piotr. Wymienieni wyżej współpracowali aż do wybuchu II wojny światowej.

Mimo tak skromnego spisu, maszyna stała banda czyniąc udział w gasemin porządku nawet na terenach ciepłego poniadu i samym Lesku w 1925 r. i zdobyła 5 miejsce w akcji porządkowej trwającej dwa dni. -

Weranie okupacji O.S.P. została wyposażona w monocresne motopompy i w odpowiednią ilość węzy, lecz wyrofujacy się okupant, zabrał nietylko sprzęt, lecz także nawet umundurowanie, pozostała tylko nęenna sirkawka bez węzy.

W roku 1947 Ob. Wajda Stanisław sekretarz Urzędu Gminy Baligród i Ob. Szpot Władysław zorganizowali ponownie O.S.P. które cieszyły się dobrą opinią. - sirkawkę wyremontowano i postawiono się o parę odcięć węzy, zaś w roku 1950 przy pomocy Włodzika Brzozowskiego i Zarządu Gminy zakupiono mo-to pompę i odpowiednią ilość węzy. Zaś w 1956 r. Powiatowa Komenda Straży Pożarnej w Lesku której komendantem był Adam Bromowicz, prekazany został samochód pożarniczy marki "Star-20" który stary manu dlużo.

Od czasu powołanej organizacji członkowie O.S.P. stale podnosili swoją kwalifikację, przez udział na kursach i zawodach powiatowych i wojewódzkich, i prawie wszyscy strażacy posiadają przeszkolenie lejowe. Przez co liczba pożarów zmalała od 8-10 do 2-3 w chwili obecnej.

W okresie powołania Prezesem O.S.P. w Baligródzie byli kolejno: Ob. Wajda Stanisław, Szpot Władysław, Szyłoszki Tomasz s. Konstanty, Karpacka Jan, i obecnie Ziętka Miechał.

Naczelnikami byli kolejno: Szpot Władysław, Ziętka Miechał, Skarża Władysław, Szyłoszki Władysław, Szyłoszki Tadeusz i obecnie Opar Paweł.

W roku 1969/70 wyremontowano remizę O.S.P. dobrudzielano garaże, a w starej remizie urządzono dwie świątlice, kosztem dotacji państwowej i czynów społecznych wniesionych przez członków w kwocie 70.000 zł.

W roku ulicą typu O.S.P. otrzymała od Pw. Komendy O.S.P. nowoczesny samochód pożarniczy z pełnym wyposażeniem pożarniczym, którym szybko i bez żadnych obrażeń moima zmieniać się na miejscu zaistnienia jakiegokolwiek pożaru.

Z inicjatywy zarządu O.S.P. w Baligródzie zorganizowano O.S.P. w miejscowościach tut. gminy ato: w Michałowie, Rostkach dol. i w Stęślicy, i wyposażono ich w sprzęt motorowy.

W dalszych słowach powiedział: do zgniedzonych -

Towarzysze, Ubywaciele i Druhonię

Pozwólcie, że z okazji tak pięknej uroczystości jaką dziś obchodzimy, t. j. uroczystości przykucania lata "Standem", który lata temu drogą strażacy i Waszym rodzicom -

serdecne podziękowanie za dotychczasowe spotkanie – bezinteresowną pracę na odcinku ochrony miasta ogólnomiejskiego i miasta Hrynatki, powołcie też,że życzyć Wam

Bez wiele satysfakcji z wykonanej pracy społecznej i wielu pozytywni z Waszej strony, oraz nastawionego szacunku w środowisku.

Wyzniam przedkazanie, że członkowie OSP naszego rejonu tak jak dotychczas prodowocie będa we wszystkich społecznych przedsięwzięciach w swoim środowisku.

Drużomie Strażacy !!!

Pragnę w imieniu Waszym i własnym serdecznie Podziękować Władom braciom i siostrám w Waszej Unorząstwości i powołuję, że w chwili obecnej odczytam "Akt Nadania Sztandaru".

Po odczytaniu Aktu nadania Sztandaru, prew. Wójta Gminy Baligród. Wł. Krupiński Stanisław ufundowany przez społeczeństwo Baligródka i okolic został wręczony, przy dźwiękach Hymnu odczytanego przez Orkiestrę dętą O.S.P. z Tarnawy - góry pod dyrekcją strażaka Grzegorza Marciniaka.

Sztandar został wręczony Prezesowi O.S.P. drużynie Złotodzielak

Rodzaj wręczenia gwiazdki do drzewca Sztandaru obecni podchodzili i wpisywali się do mniejszej księgi.

Złożone podpisy umieszczone są po prawej od mniejszej strony mniejszej "Księgi Pamiątkowej" która jest świadectwem najdawniejszych wydarzeń w 100-leciu O.S.P. Baligród.

Rozde R
Janusz Horak
Zbigniew Górecki
Dariusz Kowalewski
Jacek Borkowski
Rafał Majewski
St. Gacic
Kuban
Homeruk W
Henryk Górecki
Maciek Piotr
Andrzej Trzciński
Eliezer
Janusz W
Krzysztof
Jacek Jacek
Krzysztof Kowalewski
Andrzej Temczyński M lekarz
Stanisław Włodzimierz
Sylwia Szyman
Zygmunt Hauff
Kruszka P. R. S.
Andrzej P. R. S.
Andrzej P. R. S.
Zygmunt Włodzimierz
Sofia G. Yar
Iwona Bolek

33

James Edward
Fancy Jody
Bethelweka Mary ed.
Polkakski Henry
Krochlik Stanislaw
Lewont Tadeusz
Koziecky Paul
Woloszyn W.
Lewitanowski Tunon
Utkinewski York.
Jasik Jan.
Kedziora Stefan.
Kazodor Jan.
Dziedzic Danus
Szwarcles Fisch
Lwowsky Rudolf
Baranek Jan
Bobow Jan
Kmiec Włodzimierz
Janusz Tz.
Kopecky Miecz.
Bryant. M.
Hawenski Kazimierz
Olszewski Franciszek
Skotnicki Jan
Szydlo Miecz. & Rose
Ferenc Aetzen
Brodaty

I do come your
Goytawash!
Morning &
Evening

Syuechih Jane
Seville Jane
Kinal Jane
Gmell Cantori

King
Suganthi
Callowards
Kini
Felicity Hodges
Kiyical Jane
Khosaynukhi Bobbin
Lucky
Lovebundle
Anyanya
Sipot
Poisack Zb.
BTolata K.
Bogthelash

Shery
Jasches
Hue Oto
Mock nail J.
Dowd Norred
Sh. ps
Ustwasshi clickart
Kraze

35

Pterosiphon f. *var.*
Opetiv Paweł
Ks. Kose
Andrzej Stasiak

Dioscorea *japonica*; OSP *Gomigneol*
bot *japonica* *shi* OSP *Tamur* D
plantae 62 P 5 d.

Calostoma *bra*

Utricularia

Hornemannia

OSP *Carex*

Bromus

OSr. P. *Olszamica*

OSP *Bromus* *Nigricans* Noerel - h
Oryza *Mirostow*

Filobambusa

Poaceae

W F

Spirea

Weinberg

Grindelia

Spiraea

Malvastrum

Juncus

Zygbe

O'SP Perai
Kowaleki
M. Sclay
Younall
Lester
Fomkow
Duflo!
Kasej?
Kromiwh
Aijrao
Gidley Cat
Efford Obi.
Misko Leopold
De Jezco Gee

Mariamik Marion
Marriamik Taroleau
Mitsimowki Djo mink
spung often
Rock n h. f.
Tegereeg
Spot Pit.

Sekwakki Gywewy

Sylooski you

Peter Lukk Whi'oly'n'

Pach Roman

Kapcrysiki Mewin

Kind Michot

Kopernicki Tomasz

Sylwester Bogdon

Druż. Sława

O.S.D. Cz. 2a

Stawisz Tadeusz M.

Jankowski Tadeusz

Reznicek Zbigniew

Maryuk Stanisław

A. Bielecki

Rozwadowski

Zmudz

Żurkiewicz

Pete H.

Kochan Zbigniew

Wojciech Skarżyński

Kopernicki Kazimierz

Kamiel Słepiak

O.P.S. por Jacek Skrzypczak

Głowny batalion

Grudka W. Bolesław

Cieplowronka Eugeniusz

Kocikowski Jan

Lindner Tadeusz

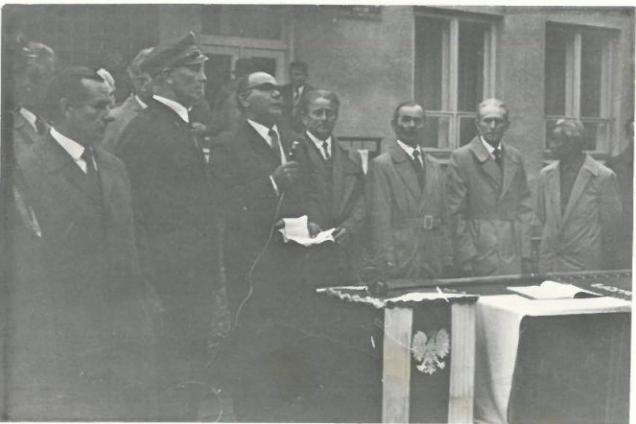
Szygajewski Tadeusz syn Tadeusza

Opolski Wacław

Szybowiecki Stanisław

Nicholajew Wladysław

Opaschuk

Przewodniczący SRN w Biłgoradzie
wygłasza referat i odczytuje Akt
nadania standaru dla OSP.

2.
I sekretarz Powiatu PZPR w Lesku Ciomko
przekazuje sztandar przewodniczącemu
OSP w Biłgoradzie Michałowi Ziętkowi

Przewodniczący OSP w Biłgoradzie 1
prezentuje sztandar

Przekazanie sztandaru j.n. 3.

Defilada sztandaru przed jednostkami OSP oraz mieszkańców Biłgoradu

38

i poniższego komendanta Straży Pożarnych powiatu Biłgorajskiego którym był
kap. por. Franciszek Pałka, przedstawicelcem Gromadzkiej Rady Narodowej Stanisław
Krupiński, a sołtysem Biłgoraju Tadeusz Maćnik. Sztandar przekazany DSI
I sekretarzem Powiatowego Komitetu PZPR w Lesku Stanisławem Cimkowem. Detale przekazania
sztandaru są umieszczone na poprzedniej stronie na kolejnych wykazanych
metoda, omawianych.

Przekazanie sztandaru marszałkowi
DSI Biłgoraj Tadeuszowi Oparze

Marszałek DSI przekazuje jednostkom
Straży Sztaendar

Poczet sztaendarowy
Zdzisław Kochan, Jan Kaczmar, Jan Kopczyński

40

15.XI.1980 r.
I sekretarz KG PZPR
w Biłgoraju
Stanisław Dudek
Proces 2G 205Pf.

Komendant Rejonowy
straż pożarnych
w Legnickim
chor. pki. Ludwik Kędra

Prezes OSP Biłgoraj
Kpt Włodzimierz Góral

Główne Miejsce skupisko

Wojda Stanisław skarbnik D.S.P.

Opow. Powiat Naczelnik OSP.

Kredlik Stanisław sekretarz OSP,

Kochan Zbigniew wice-prezes OSP.

Ryszard Wajda KO

Jan Postuśnik przewodz. zarządu

Wojciech Tokarski przew. k. Rew. O.S.P.

Szybowski Jan członek Kom. Rewizyjnej

Szybowski Wacław członek Kom. Rewizyjnej

Bereśnicki Mieczysław członek KM Rewizyjnej

Jadwiga Szybowska - sekretarka LZOSP

Obroniak D.S.P.

Koperzyński Jan

Szumski Stefan

Szpot Jan

Tuzemierski August

Koperzyński Tomasz

Skwarcz Bolesław

Szybowski Adam Mieczysław

Szybowski Bronisław

Marcinkik Andrzej

Bruna Jan

Smešniček Boleslav.

Bitas Jon

Kharanik Kharim

Trybulowicz Wojciech

Szyborski Józef

Kotłowski Jerzy.

Od 1976 następują zmiany w zarządzie OSP, odbiegające z zarządu zarządzającą pozaranki, obcy ideowo, a na ich miejsce powoływani są zastępcze OSPR nie interesujące się dalszą strażą, obecnie zajmują miejsce w zarządzie. W tymże roku na mocy podjętej uchwały przez następujący zarząd zdecydowano gromadzić materiały na przyszły rok - strażnicę, a w roku 1978, rozstrzygnąwszy tymże, i jawnie ułożono fundamenty pod Dom Strażaka w Biłgoraju. Budowa prowadziła praktycznie ukończona i oddana do użytku w grudniu 1985r. Naczelnikiem gminy jest Tadeusz Hierbicki, sołtysem Włodzimierz Szopek a powiatowym komendantem Straży Pożarnych w Lesku (Regionowym) dr. p.z. Ludwik Kędzia. Od tego jednostka OSP Biłgoraj ma na wyposażeniu dwa samochody bojowe dwie motopompy i pełny sprzęt gaśniczy:

W 1980 r. w miejscu zmarłego Prezesa Zarządu OSP Leopolda Wojtowicza, a w 1993 po ustąpieniu Naczelnika OSP Włodzimierza Kochanego, naczelnikiem wybrano Krzysztofa Bartkiewicza.

Na tymże zebraniu postanowiono uroczystie zlecenie 120 rocznicy istnienia OSP w Biłgoraju. W lutym 1993 na zebraniu zarządu gminy powołano Komitet Organizacyjny w składzie Michał Łysiak, Zbigniew Duplak i Henryk Leicht, który to postanowił zlecić wykonanie nowego sztandaru upamiętniającego taką okazję, zreczywszy się, że jest możliwość użycia 120 rocznicy istnienia D.S.P w Biłgoraju. Sztandar wykonano w pracowni hafciarskiej Grodzieckiego Andrzeja, artysty plastyka w Nowosielcach. Na koszt wykonania sztandaru skonkursowała elektrownia Radogoszczek, Biłgoraj (1ml 200tys) Stoczniowa (4mln) Rostek dolnych (2mln) Zieleniec (2mln) oraz Zakład Drewniany Wojciech Brzustowski - Pomysłowa (1ml) Koło Ławieckie „Januszek” (1mln) Zakład Drewniany Lepuszewski (500tys),

„Dom Strażaka” w Baligrodzie.

Pierwsza - konserwator Wiesław Łyskanyce przy pojazdach bojowych jednostki OSP w Baligrodzie.

OSP w Baligrodzie wraz z ZGm. ZOSP i władzami
Miejsca Gminy tegoż roku u dniu św. Florianę
patrona strażaków składają wizytki kwaterę pacy
pomnika zamordowanych mieszkańców Baligrodu
6 sierpnia 1944 roku, na cmentarzu parafialnym
i wojskowym. W kościele parafialnym w Baligrodzie
odprawiana jest msza św. w intencji strażaków

Messa w kościele parafialnym w Baligrodzie

Składanie kwiatów pod pomnikiem zamordowanych mieszkańców
Baligrodu u dniu 6. sierpnia 1944 roku przez bandę U.P.A.

Prezes Z.H. ZOSP RP w Krośnie dr. Janusz Komiczny przekazuje sztandar Komendantowi Gminnemu OSP w Baligrodzie dr. Włodzisławowi Szybowiskiemu.

Odnaczenie sztandaru „Litym znakiem ziołek” dokonywą: dr. Janusz Komiczny, dr. Czesław Gałkowski

Chorążenie pocztu sztandarowego:

Zofia Bochan, Jan Kaczmar, Jan Koperzyński

Podpisy

Uroczystości uroczystości 120-lecia OSP, rozwinięcia i powiększenia strażackiego
OSP Balingrodt 15.08.1993 r.

Z okazji 120-lecia istnienia
OSP w Balingrodzie

W dniu odznamienia Jednostki Straż Pożarniczej
stowarzyszenia podziękowania, gratulacji i życzeń
z okazji 120-lecia istnienia OSP w Balingrodzie.

Beret ZW 20SP RP

Predstawiciel KWP PSP w Krośnie

w Krośnie

1 dñ. mgr Tadeusz Konieczny
Sekretarz ZW 20SP RP

3 st. kpt. mjr inż. Bogdan Kuliga

2 m. ogn. Tadeusz Specielski

predstawiciel KWP PSP w Sosnowcu

4 asp. Andrzej Szczęsny
Szpoł. Poot V

Następnych 120 lat

Pośle Strażackiego

Na rzecz dobro

OSP Średnia Wieś

Afrodyciek
sst. Plastyk.

Motyl

Komorowicz

Broda Jan

Wojciech

Delta NT - Roztoka

Tadeusz Wronek

Legutka Specielski

Tadeusz Gaj

Biernik Dariusz

Marcin Włodarczyk

Adamowski Rafał

Olszak Józef Włodzimierz

Jurka Popukomska

Makine Boedja
Jelena

Milica OS P Nekima
Mlošek

Serbets Teresz

Serbets Jan

Ostalecki Jan

Pek C et al.

Eugeniusz Przyk
Kadry R & Baligrod.

Bogatoś Małgorzata

Koss Chay

Remic Ryerson

Emilia Stanisława

Hyczka Tom

Gimba Jan

Georgowicz

Siwowska Agnieszka

Siwowska Barbara

Łukierowicz Jacek

Flaco Dłodysta

Lebede Oleg

Opav Andrej

Cech Zdzisław

Wojciech M

Michał Lukaś

Fręz Jagoda

Jaworski

Maciek Leksik

Lemire Ch Yves

Worlitzky Gert

Stepnizki B.

John Górecki B.

D. Firdose

Ustianowski Jozef

Cornel Popescu

Pete Edviger

Gautamchi Wojciech

Marko Reporel

Janusz Mack

Eric W.

F. Lythe

Laf

Zajkowski Maciejewski

Jan Stefanowin

Hyszel Augustyn

Ntalamachli Tigran

Ndowicki Henryk

Salom Janusz

Lipinski Andrzej

Grzybuk E.

Ogry Jan
Renata Pontusowka
depr SP Belgrad

Kierownia Grzegorz
dr. inż. z. Jolanta Olszowska
Sikorski Zenon

Karczka Bolesław
Wojciech

Furmanek Andrzej

Kolak Stanisław
softex Stefan

OSP Tarnawa Górska
proces Jan Stach

Kołkowski Grzegorz
Korzeniak Wacław

Khale

Mazurak Jan

Szybowicki Jan

OSP Nowostawicęgołka

OSP Zaniocze Sł.

Kurnik Stefan

Opusz Paweł

Korzeniak Tomasz

Zaleski Fr.

Zurek Leszek

Budziński Andrzej

Olafek J.
Ogrykiewicz J.

Małek
Gardzień Józef
Tarczak R.
Piąta Andrzej

OSP Haczewiec
Wojciech P.

Piętak Roman
Poniatowski Bartosz
Krzysztof Bełtowski
niedźwiedź

s. Przyndza Mieczysław
Morkut's żona

Mariukik Andrzej

Tremińska Henryk
Szybowicki Czesław

Mazur Małgorzata

Istnieje defekt
Ogrodzka H.

Zimont Adam

Golak Wojciech

Piotr Katarzyna

Amarski

Lila Tadeusz

Hornowicz Piotr

zatrzymany

Banachowicz Jacek
Lipa Maja

Tremińska Robert

Szybowicki Stefan

Gyborski Włodzimierz
Łyskowicz Andrzej
Korczyński Tadeusz
Marek Lwowicz Zygmunt
Pichtyński Stefan
Blejsztajn Leopold
Smoliński
Korwin

Hajcuk Jan

Czesław Gąsiorowski - Wójt Gminy
i jednoklasniczka Prezesa Zarządu Gospodarki
Zakładu Ochrony Strefy Południowej
w Bielsku-Białej.

Inybarski Leżysko
Szuma Wojciech
Włoszczyński Waldemar
Korczyński Tomasz
Kocumka Grzegorz
Sieradzki Tomasz
Korwin Jacek
Kiel Fronczek

Witold Szopek

Kaniak Stanisław
Kinal Stefan

43 lata spedzone w Bielsku-Białej to
okres, w którym dorastałem i kiedyś pomagałem
Strazce Prawnej w Bielsku-Białej. W kwietniu
roku 1981 Straż Prawna kierowana przez teki mocy
stosowane jak określano wówczas Boże Ciało. Straż
Prawna pełniowała też porządki w czasie dawnych
zgromadzeń i parafii. Straż Prawnej kierowana
przez telewizji wileńską, gdy do końca zostało
pozostawione paradań i roszczele ukradzione.

Oby dobry Bóg nie zapomnił żę
Działankom leżących na południu

ks. T. Kodek
proboszcz

Jednostce OSP w Baligrodzie gratuluje
z okazji 120-lecia istnienia i usiłowania
przyjęciem, posiadaniem standaru i jego odznaczeniem.

Zarządowi i Kom. Org. składam serdeczne zaproszenie
na bieżącą rocznicę uroczystości.

Wszystkim strażakom wyrażam podziękowanie
za dary jedności społecznej przywrócone w naszej gminie
naszej Gminy i ochronę prz. państwowego
i prywatnego mienia. Równocześnie proszę
o dalszą działalność profilaktyczną i skuteczną
w celu bezpieczeństwa i spokoju - jeśli istnieje
taka potrzeba.

Życie dnia rozwija się, wymagało się
w budzeniu młodych ludzi, dnia dobrego
sprawnego funkcjonującego i mało sygnowanej
alarmujących o porażce.

ex Przew. Gr. P.
Ryśard Mikołaj

15.08.1993 r.

Z najlepszymi życzeniami dla OSP Baligród
z okazji 120-lecia istnienia i posiadania standaru
maz. z powięścią modlitewną

ks. Józef

Baligród 15.08.93 r.

F

Poświęcenie sztandaru.

Prezentacja sztandaru.

Poczet sztandarowy oraz druhen i druhowie
z jednostek OSP gm. Baligród i Ciśnów

1995r.

Ochotnicza Straż Pożarna w Baligrodzie
decyzja Nr. 19/16/ HSPG z dniem 14 kwietnia 1995r.
włączona została do krajowego systemu
ratowniczo - gaśniczego.

Uzgodnienie

W dniu 28 listopada 1994r. Komendant Rejonowy
 Państwowej Straży Pożarnej w Lesku zawarł
porozumienie z Miejskim Gminy w Baligrodzie
reprezentowanym przez Hójtę - Czesią Gajowską
z OSP w Baligrodzie reprezentowaną przez Komendanta
Gminnego - Władysława Szyborskiego dotyczące
włączenia jednostki OSP w Baligrodzie do HSPG.

1996r.

W dniu 3 lutego 1996 roku odbyło się walne
zebranie sprawozdawcze w Byczynie.

Jednostka liczyła niewiele 64 członków w tym 15 kobiet
Wartość mienia OSP 930,38 zł.

Na stanowiskach kierowniczych mienia OSP było:

- mundurów służbowych 60 szt, bojowych 20, kurtki H-52
- 300 mb, kurtki H-75 - 400 mb, hełmów bojowych 37 szt
- motopompy 2.

Na zebraniu tym podjęto uchwałę o przeniesieniu
drużyn zastępczych i starszych na drugie honory
Wybrano kandydatów w składzie

1. Hujdowicz Leopold - prezes
2. Bentkowski Ryszard - Naczelnik
3. Pielc Edward - - 2-cie N-R
4. Duplak Lwisiów - skarbnik

5. Markulis Zofia - sekretarz

6. Koziorowski Marek - gospodarz

Skład Komisji Pierzynej:

1. Hermińska Zofia - przewodniczące

2. Szybowski Jan - członek

3. Szybowski Jerzy - członek

Na zebraniu z jednostek nadzorczych uerestniczyli:

1. Janusz Komiczny z TH. LOSPRP w Krośnie

2. kap. Ludwik Hędra Komendant H.R. PSP w Lesku

3. Wójt Gminy Baligród a zarazem Prezes ZGm LOSP RP

w Baligrodzie - Czesław Gątowski.

W roku 1996 OSP brała udział w trzech zdolzeniach
w tym jeden pożar tron.

Jednostka OSP Baligród na konkursy międzygminne
w miejscowości Hetlinaystania dnie dwunasty które
zajęły drugie i trzecie miejsce. Na regionalnych
zawodach pożarniczych w Lesku IV miejsce.

W sześciu OSP w k. wstępili: Anna Bentkowska,
Rafał Berezowski, Marek Koziorowski, Andrzej Tuzimowski
i Mariusz Tuzimowski.

Jednostka nasza otrzymała dotację z HSRG 517 złotych
za pieniądze te i z budżetu Gminy zakupiono drabinę
nasadkową.

W dniu 31.08.1996r odbył się VII Zjazd Gminny
OSP RP. Do Zarządu Gminnego z OSP Baligród
wybrano następujących członków: Hermińska Zofia
Szybowska Czesława, Krone Tadeusz, Wójcik Leopold,
Szybowski Miadysław, Leich Henryk, Duplak Leśniew, Bentkowska Małgorzata.

Delegatami na Zjazd Wojewódzki ZOSP RP
zostały wybrane: Tadeusz Krown i Czesław Gąsiowski.
W okresie sprawozdawczym Zarząd OSP odbył 5 posiedzeń Zarządu, a Komisja Rewizyjna 2, wybrano i odnaczono 21 druhów.

Rok 1997.

OSP Baligród brała udział w czterech zdarzeniach
o której zabezpieczało mjsce górskie w Baligródcie
z Państwowej Straży Pożarnej w Lesku jednostka
otzymała 8 kpl. mundurowych śnieżnych (MRO)
8 par butów skuterów oraz 8 czepekt polowych
(uzywane).

z Kom. Woj. w Krośnie otrzymały 8 sztuk Kurtek
ocieplanych (bechatki).

Stan gotowości bojowej wg oceny Komendy Wojewódzkiej
OSP w Lesku jest dobry.

Druhowie z OSP pracowali przy budowie nowego
kościoła w Baligródcie. Jak co roku zaciągnęli
warsztaty przy grobie Bożym oraz uczestniczący w
procesji Bożego Ciało. Uczestniczyli też w
pracach społecznych przy dobudówce remizy.
Jednostka pomagała mieszkańcom gminy
dowoząc woły do stawów oraz myślącowane
woły z piwnic.

Rok 1998

Działanie jednostki w 1998 roku było podobne jak w roku poprzednim. OSP brała udział w dwunastu zdarzeniach oraz zapewnianie życia górali w Bąkowodzie. Na zawodach międzymiennych jednostka nasza zajęła 11 miejsce.

Bardej dobicie udziała się w spotkaniu z Nadleśnictwem w Bąkowodzie i ponownie nadleśnictwem Ryszardem Paszkiewiczem. Otrzymaliśmy od Nadleśnictwa Bąkowid użyczenie spisów za kwotę 1595 zł.

- linie strażackie 1 sat
- wieże strażnicze H-52 6 sat
- prieoczniki 52/75 6 sat

Jednostka nasza otrzymała 6 kpl. ubrań specjalnych za kwotę 2520 zł sfinansowane przez Mszę Gminy 50%; 50% odotacji z ZPZ OSP RP.

W roku 1999 do OSP wstąpiło dwóch członków tj.: Lukasz Smoliński; Łukasz Panek. Odszedł z naszych szeregów drugi Józef Nowosielski. Mszę Gminy zapłaciła za remont motopompy. Jednostka nasza brała udział w 5 zdarzeniach. Z powodu braku środków finansowych nie zakupiono żadnego drugiego. Wyremontowano ze środków finansowych miosnych 23 sat stolików i 80 sztuk krzesel - zmieniono tapicerkę.